

Loven af ^{28/}₅ 1880.

Saa vel i de heromhandlede Tilfælde som, hvor en Sparekasse ellers kommer under Konkursbehandling, kan Kongen gennem Justitsministeren anordne Boets Behandling ved Kommissarier, selv om Betingelserne i Konkurslovens § 147 ikke ere til Stede.

Saasart en Sparekasses Bestyrelse bliver vidende om det i nærværende Paragraf omhandlede Underskud, har den uopholdelig og navnlig, hvis Underskuddet fremgaar af Aarsregnskabet, uden at afvente Revisionen at gøre Indberetning derom til Sparekasseinspektøren.

§ 9.

Ophører en Sparekasse med sin Virksomhed, og der i dens Vedtægt intet er foreskrevet om Anvendelsen af det tilbageværende Overskud, eller om hvem der herom har at træffe Bestemmelse, tilkommer det Indenrigsministeren, efter indhentet Forslag fra Kassens hidtilværende Bestyrelse, at bestemme, til Fordel for hvilke almen gavnlige Formaal i den Kreds, for hvilken Sparekassen er stiftet, Overskuddet bliver at anvende.

§ 10

De i Lov om Firmaer m. m. af 23. Januar 1862 indeholdte Bestemmelser om anonyme Selskaber og Foreninger skulle ogsaa gælde med Hensyn til Sparekasser. Dog ere Skole- eller Øre-Sparekasser fritagne for at erlægge Betaling for Registrering af Anmeldelser efter nævnte Lovs § 16, for saa vidt de indskrænke deres Virksomhed til at modtage Indskud og indbetale disse til en almindelig Sparekasse.

§ 11.

Denne Lov kommer ikke til Anvendelse paa Banker eller lignende Pengeinstitutter, hvorved Deltagelse i Udbytte og Overskud er forbeholdt Stiftere, Garanter eller Aktionærer, eller som drive Vekselomsætning. Slige Pengeinstitutter maa ikke kalde sig Sparekasser og kunne ikke ved i øvrigt at drive deres Forretning eller Dele deraf paa Sparekassetilkaar opnaa de Begunstigelser, der i Lovgivningen ere til-sagte Sparekasser.

Herfra gøres dog Undtagelse for de nu bestaaende Institutter af den nævnte Art, der i Henhold til den hidtil gældende Lovgivning tillige drive Sparekasservirksomhed. Naar disse Institutter maatte ønske at fortsætte den nævnte Forening af Bank- og Sparekasservirksomhed under de i nærværende Lov givne Forskrifter, skal dette kunne tilstedes dem saavel for Hovedinstituttet som for de fra dette alt oprettede Filialer, uden at de derved miste de hidtil nydte Begunstigelser. De paagældende Institutter have i saa Fald inden 3 Maaneder fra denne Lovs Ikrafttræden for Indenrigsministeren at anmelde, at de agte at fortsætte deres Virksomhed i Overensstemmelse med nærværende Lov, og Indenrigsministeren skal da være bemyndiget til for 10 Aar ad Gangen at forlænge de det vedkommende Institut nu indrømmede Begunstigelser tilligemed Retten til at føre Navn af Sparekasse. Ligesom den omhandlede Forlængelse imidlertid vil være at betinge af, at det paagældende Institut vedblivende yder Sparerne en lignende reel Sikkerhed som den, der for Øjeblikket følger af Instituttets Vedtægter, saaledes skal Indenrigsministeren paa den anden Side være bemyndiget til, undtagelsesvis og efter Omstændighederne paa Tid, at tilstaa de ompurgte Institutter saadanne Lempelser i Lovens Forskrifter, som paa Grund af Instituttets særlige Forhold maatte være nødvendige, for at samme uden Afbræk kan fortsætte sin hidtil førte Virksomhed.

§ 12.

Undlader nogen Sparekasses Bestyrelse eller Revisorer i rette Tid at efterkomme de Forpligtelser, der ere foreskrevne i Vedtægten eller i nærværende Lov,